

Risiko“. Der er, synes jeg, to Hensyn, man maa tage ved Bedømmelsen af Spørgsmaalet. Dette Forslag er et Stykke af en Næringslov, og Beværterne er Mennesker lige saa vel som alle vi andre, til hvem man derfor ogsaa maa tage Hensyn. Det andet Hensyn er ganske vist Hensynet til Kommunen, som skal betale, men jeg tror dog, at der er Mulighed for — jeg skal ikke antyde hvorledes — at finde en saadan Udvej, at dette Punkt ikke skal blive den Anstødssten, hvorpaa Forslaget til sidst strander. Man har nævnt, at der ikke er nogen Fare ved at gaa ind paa de 5 Aar, da det viser sig, at mange af de store Restaurationer netop har en Bevilling paa 5 Aar. Det er vist rigtigt nok, men det er vist lige saa rigtigt, at Indehaverne af disse Bevillinger neppe havde overtaget de paa-gældende Restauranter, dersom de havde troet, at de ikke fik Bevillingerne fornyet, naar de 5 Aar var gaaet. Derfor kan jeg ikke tillægge den anførte Udtalelse stor Vægt.

I § 13 er der indsat en Bestemmelse om, at i Købstæderne, hvor der før maatte være 1 Bevilling for hver 350 Indbyggere, skal der nu kun kunne være 1 for hver 450. Jeg husker, at da vi fik den første Beværterlov vedtaget, stod der meget Gny om denne Bestemmelse. Det kneb overordentlig haardt at faa Tallet sat til 350, og Grunden var, at den herskende, ganske frie Beværterbevilling havde medført, at der i enkelte, især smaa, Købstæder var kommet et overordentlig stort Antal Beværtninger. Den Gang fik vi dog sat Tallet 350 igennem, og nu er vi gaaet et Skridt videre og har faaet sat Tallet 450.

Jeg kommer dernæst til § 21 i Kapitel IV, som handler om „særlige Bevillinger og Tilladelser“. Tidligere havde Ministeren Afgørelsen af, om disse Bevillinger kunde gives eller ikke, efter at han havde hørt de forskellige Myndigheder. Denne Bemyndigelse er, synes jeg, gennem Aarene blevet brugt med meget stor Skønsomhed. Efter hvad der er oplyst, er der af Ministeren givet 525 saadanne Bevillinger, og i de 519 Tilfælde har han ganske fulgt de kommunale Raads Indstilling. Derfor har vi ikke indenfor Kommissionsflertallet fundet Anledning til at forandre dette Forhold — ja, nok med Hensyn til, hvem der skal give Bevillingerne, men ikke saaledes, at Kommunen skal have Ret til at afgøre, om disse Bevillinger skal gives eller ej. Dette er kommet ind i det foreliggende Forslag ogsaa med

Hensyn til disse særlige Bevillinger — altsaa Bevillinger til Kur- og Badesteder, Teatre, Foreninger, i Etablissementer, der tilhører Staten eller Kommunen, paa Jernbanestationer og Skibe, som er i Fart, o. s. v. Vi har ikke anset det for nødvendigt at følge Kommunens Udtalelse i saa Henseende. Der er sket den Forandring, at i Stedet for Ministeren skal nu noget, der hedder et Overbevillingsnævn, give Bevillingerne; om det er bedre, end at Ministeren skal gøre det, ved jeg egentlig ikke; men det blev vi nu enige om i Kommissionen, fordi Ministeren kun er en enkelt Mand, og Spørgsmaalet maaske kunde blive mere alsidig bedømt, naar der var flere om Bedømmelsen. Jeg vil altsaa foreslaa, at Lovforslagets Bestemmelser paa dette Omraade ændres i Retning af det, Flertallet i Ædruelighedskommissionen har foreslaaet.

I § 28 findes en Bestemmelse om, at paa Landet maa stærke Drikke ikke nydes i en saadan Nærhed af Butikker og Brugsforeninger, hvori de er købt, at Hensigten aabenbart er at omgaa Reglerne for Udskænkning. Dette var i Kommissionen foreslaaet at skulle gælde baade for By og for Land. I Folketinget har man forandret det til kun at gælde Landet. Jeg forstaar ikke rigtig, hvorfor man har gjort det; jeg synes godt, det kunde være blevet ved at gælde baade By og Land. Jeg indrømmer villigt, at det er vanskeligt at faa en saadan Bestemmelse overholdt, men jeg tror, det er vanskeligt baade i Byen og paa Landet.

Jeg vil dernæst omtale § 29, som handler om Lukketiden. I Kommissionen havde vi foreslaaet, at alle Beværtninger skulde være lukkede fra Kl. 1 til Kl. 5 om Natten. Det er af Folketinget blevet udvidet til at gælde fra Kl. 12 til Kl. 5, et Forslag, som jeg ganske kan tiltræde. Dernæst var det foreslaaet, at i Morgen-timerne fra Kl. 3 til Kl. 5 maatte der ikke finde Udskænkning Sted af stærke Drikke, og endelig var der føjet til, at dette Forbud kunde udstrækkes indtil Kl. 2 Søndag Middag. I Folketinget er dette sidste forandret til Mandag Morgen Kl. 5 eller rettere, det bliver til Kl. 8, da der i Forvejen er Forbud mod Udskænkning fra Kl. 5 til Kl. 8. Det synes jeg ikke rigtig, man kan gaa med til; jeg synes, det er noget, som tyder ret stærkt i Retning af Forbud. Det er i alle Tilfælde absolut Forbud for en hel Dag. Jeg skylder selvfølgelig at sige, at det ikke er et Forbud,